

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1893.

(Zawiera Nr. 64—68.)

64.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 22. marca 1893,

tyczące się ułatwień w kontroli nad towarami na pograniczu.

Oдноśnie do §. 337go ustawy o cłach i monopolach i ze zmianą obowiązujących obecnie przepisów co do towarów zostających pod kontrolą na pograniczu lub w jego niektórych częściach, rozporządza się co następuje:

I. Podleganie towarów kontroli na pograniczu ogranicza się do następujących przedmiotów:

1. Do kawy surowej i palonej we wszystkich częściach pogranicza, wyjąwszy od strony morza i od strony Włoch.

2. Do olejów kopalinnych na pograniczu od strony Rosyi i Rumunii.

3. Do soli kuchennej a mianowicie do soli kamienniej na pograniczu Galicyi i Bukowiny od strony Rosyi; do soli morskiej na pograniczu od strony morza i na pograniczu Dalmacyi od strony Czarnogórze.

Co do wszystkich innych przedmiotów, które obecnie podlegają jeszcze kontroli na pograniczu, uchyla się niniejszem tę ich podległość kontroli.

II. Wykonywanie kontroli nad przedmiotami, onjeże podlegającymi, ogranicza się na przyszłość

do kontroli nad przewozem tych przedmiotów a znosi się kontrolę nad ich składem i zbytem.

III. W szczególności służyć mają za prawidło następujące postanowienia:

1. W obrębie odnośnych części pogranicza posyłki przedmiotów kontroli podlegających, z wyjątkiem przypadków, poniżej w punkcie 5 oznaczonych, powinny być podczas przewozu zasłonięte dokumentem, podającym ich rodzaj i ilość i zawierającym upoważnienie do przewiezienia przedmiotów w oznaczonym czasie i oznaczoną drogą.

2. Dla przewozów takich za dokumenty zastępujące uważane być mają:

a) Ceduły deklaracyjne i kwity cłowe opatrzone dopiskiem komory określającym czas i kierunek przewozu, tudzież dokumenty przekazowe komory.

b) Karty legitymacyjne wydane przez komory lub urzędy straży skarbowej do tego upoważnione.

c) Wycinki z dzienników sprzedaży urzędownie przysposobionych i wydanych pewnym przemysłowcom.

d) Karty kontroli dla posyłek z głębi obszaru cłowego do pogranicza.

3. Urząd (organ), wygotowujący karty legitymacyjne i karty kontroli, wydawać ma takowe tylko wtedy, gdy nie zachodzi żadna wątpliwość co do rzeczywistego istnienia potwierdzić się mającego rodzaju i ilości, pochodzenia krajowego lub oclenia odnośnych przedmiotów; w przypadkach wątpliwych

żądać należy przystawienia przedmiotu do urzędu i udowodnienia prawa posiadania ze względu na cło.

4. Oplombowanie przedmiotów kontroli podlegających, gdy mają być przewożone i dostawianie tychże do urzędu (organu) w miejscu przeznaczenia, ma być zaniechane.

5. Dokumentu przewozowego nie potrzeba:

- a) do posyłek kawy (surowej i palonej) w ilościach aż do 3 kilogramów, oleju kopalinnego w ilościach aż do 3 kilogramów, soli kuchennej w ilościach aż do 20 kilogramów, o ile nie chodzi o posyłki przeznaczone do obrotu przemysłowego;
- b) do posyłek wiezionych w kierunku od linii cłowej ku najbliższej komorze pogranicznej;
- c) do posyłek przewożonych (transito) przez pogranicze koleją żelazną lub pocztą;
- d) do posyłek w obrębie pewnej osady z domu do domu przenoszonych.

6. Postanowienie, według którego kramarzom i w ogóle kupcom częstkowym, księżek przemysłowych według przepisu nie utrzymującym, wolno na pograniczu sprzedawać towary kontroli podlegające tylko konsumentom lecz nie także przemysłowcom na dalszy handel, nie ma być stosowany do tych kramarzy i kupców częstkowych, którzy opatrzeni są dziennikami sprzedaży urzędownie przysposobionymi.

7. Ponieważ kontrola nad zapasami przedmiotów kontroli podlegających podczas ich złożenia na składzie zostaje zniesiona, przeto także rewidowanie lokali przemysłowych osób trudniących się handlem i przemysłem lub sprzedających częstkową przedmiotów kontroli podlegających nie ma się odbywać z tego wyłącznie tytułu, że chodzi o takie przedmioty.

8. Co się tyczy opatrywania dziennikami sprzedaży kupców i przemysłowców na pograniczu, zatrzymują się zarządzenia dotychczasowe. Nadto pozwala się w ogólności, żeby także ci kupcy, których lokale sprzedaży znajdują się w głębi obszaru cłowego, lecz w pobliżu linii cłowej wewnętrznej i którzy prowadzą znaczny handel przedmiotami kontroli podlegającymi do pogranicza, byli opatrywani dziennikami sprzedaży.

9. Zakaz handlu obnośnego przedmiotami kontroli podlegającymi na pograniczu (§. 358 u. o c. i m.), tudzież przepisy dotyczące się kontroli nad paszportami (Dz. u. p. Nr. 179 z r. 1853) i tak zwanej ostrzejszej kontroli (Dz. u. p. Nr. 221 z r. 1855) zatrzymują nadal moc swoje.

10. Zarządzenia niniejsze nie naruszają zobowiązania przyjętego w obec Niemiec i Włoch na mocy kartelu, że w pewnych okolicznościach składy towarów na granicy Niemiec i Włoch nie będą cierpiane lub będą brane pod kontrolę.

11. O ile obrót towarowy i składy towarów w obszarze cłowym w ogólności a w skutek tego także na pograniczu, podlegają nadzorowi urzędów skarbowych, stanowią o tem przepisy ósmego i dziewiątego rozdziału ustawy o cłach i monopoliach.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

65.

Ustawa z dnia 30. marca 1893,

o wydawaniu soli bydłczej po niższej cenie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Sól bydłczą wolno znowu wyrabiać i ze składów rządowych wydawać gospodarzom wiejskim królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Dalmacyi, po niższej cenie w kwocie 5 zł. za cetnar metryczny, pod warunkami i ostrożnościami dla ochrony skarbu państwa potrzebnymi, które drogą rozporządzenia będą przepisane, w ilości aż do 500.000 cetnarów metrycznych rocznie, która na pojedyncze kraje, powiaty administracyjne i gminy rozdzielana być ma w stosunku ilości i rodzaju bydła stwierdzonym w każdorazowym ostatnim spisie bydła.

§. 2.

Do wykroczeń przeciwko przepisom skarbowym, tyczącym się soli bydłczej, stosuje się ustawa defraudacyjno-karna. W szczególności jednak rozporządza się, że kto soli bydłczej, wydanej mu po cenie niższej, używa lub pozwala używać jak kuchennej, lub takową innemu odstępuje, albo sól bydłczą, chociaż takowa poznać się daje, wbrew przepisom nabywa, karany być ma, jako za ciężkie przestępstwo defraudacyjne, według §. 320go ustawy defraudacyjno-karnej.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej w rok po ogłoszeniu, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 30. marca 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

66.**Ustawa z dnia 11. kwietnia 1893,**

którą uzupełnia się §. 4 ustawy z dnia 24. marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 50).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Oprócz tych beczek transportowych, które w §. 4, ustęp 1 ustawy z dnia 24. marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 50) są wzmiankowane, pozwala się dla miast uznanych za zamknięte używać do wprowadzania i wyprowadzania piwa beczek wozowych lub rezerwoarów transportowych (wozów kotłowych) według przepisów o cechowanych, mających najmniej 20 hektolitrową pojemności.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 11. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

67.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 19. kwietnia 1893,**

o wygaśnięciu koncesyi na kolej miejscową Lwów-Kleparów—Lwów miasto.

Koncesyą na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej ze szlakiem normalnym (tramwaju parowego) od stacyi Lwów-Kleparów aż do miasta stołecznego Lwowa według okoliczności z przedłużeniami, udzieloną Najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 10. grudnia 1888 (Dz. u. p. Nr. 7 z r. 1889) Spółce akcyjnej kolei Lwowsko—Bełżeckiej (Tomaszowskiej), uznaje się na mocy Najwyższego upoważnienia z dnia 14. lutego 1893 za wygasłą.

Bacquehem r. w.

68.**Ustawa z dnia 20. kwietnia 1893,**

o odbywaniu nauk prawnych i politycznych i zdawaniu z nich egzaminów rządowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Nauki prawne i polityczne, o ile na ich podstawie uzyskane być ma uzdolnienie do służby publicznej, odbyć należy na wydziale prawnym i politycznym w pewnym oznaczonym czasie. Skutek ich wykazać należy przez złożenie egzaminów rządowych teoretycznych, to jest egzaminu rządowego prawnohistorycznego, sądowego i politycznego.

Przepisy, tyjące się wymagań do uzyskania stopnia doktorskiego, wydane będą osobnem rozporządzeniem.

Do tych uczniów, którzy nie sposobią się do służby publicznej i nie zamierzają starać się o stopień doktorski, stosują się wyłącznie przepisy porządku naukowego.

§. 2.

Okres nauki wynosi najmniej ośm półroczy, z których odbyć należy najmniej trzy przed złożeniem egzaminu prawnohistorycznego, pozostałe zaś, atoli najmniej cztery po złożeniu tego egzaminu.

W ten jednak okres nauki wlicza się tylko to półrocze, w którym ilość godzin wykładowych, osobnem rozporządzeniem przepisana, będzie dotrzymana.

O ile czas nauki na innym wydziale, to jest nie na prawnym i politycznym lub w uniwersytecie zagranicznym spędzony, może być wliczony w okres nauki, postanawia Minister oświecenia.

§. 3.

Warunkiem przypuszczenia do egzaminów rządowych teoretycznych jest oprócz dotrzymania czasu nauki, uczęszczanie na przepisane wykłady (przedmioty obowiązkowe), warunkiem przypuszczenia do egzaminów rządowych sądowego i politycznego, nadto dowód złożenia z dobrym skutkiem egzaminu rządowego prawnohistorycznego.

§. 4.

Obowiązkowemi są przedmioty następujące:

I. Celem przypuszczenia do egzaminu rządowego prawnohistorycznego:

- a) prawo rzymskie,
- b) prawo kościelne,
- c) prawo niemieckie (historia źródeł prawa i historia prawa publicznego, historia i system prawa prywatnego),
- d) historia państwa austriackiego (historia formacji państwa i historia prawa publicznego).

II. Celem przypuszczenia do egzaminów rządowych sądowego i politycznego:

- a) prawo prywatne austriackie,
- b) prawo handlowe i wekslowe austriackie,
- c) postępowanie sądowo-cywilne austriackie,
- d) prawo karne i postępowanie karne austriackie,
- e) prawo państwowe ogólne i austriackie,
- f) nauka administracji i prawo administracyjne austriackie,
- g) nauka i polityka gospodarstwa społecznego,
- h) skarbowość z szczegółowym uwzględnieniem ustawodawstwa skarbowego austriackiego.

Z zastrzeżeniem postanowień §. 5go, ustęp 1 wykłady, dotyczące się przedmiotów pod II wymienionych, mogą być policzone tylko w takim razie, jeżeli uczęszczano na nie po złożeniu egzaminu rządowego prawno-historycznego.

Wszystkie przedmioty pod I i II wymienione, są zarazem przedmiotami egzaminów a mianowicie przytoczone pod I są przedmiotami egzaminu prawno-historycznego, przytoczone pod II lit. a—d przedmiotami egzaminu sądowego, reszta zaś są przedmiotami egzaminu politycznego.

III. Uczniowie wydziału prawnego mają nadto uczęszczać:

- a) przed egzaminem rządowym prawno-historycznym na jeden z przedmiotów z zakresu filozofii, wykładanych na wydziale filozoficznym,
- b) przed egzaminem rządowym prawno-historycznym lub po złożeniu go jeszcze na jeden z przedmiotów wykładanych na wydziale filozoficznym, tudzież na wykład historii filozofii prawa i na wykład statystyki ogólnej porównawczej i austriackiej.

W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, Minister oświecenia może uwolnić od uczęszczania na niektóre przedmioty obowiązkowe.

§. 5.

Egzamin rządowy prawno-historyczny można zdawać w czterech pierwszych tygodniach czwartego półrocza.

Egzamina sądowy i polityczny można zdawać w dowolnym porządku a mianowicie jeden z nich już w ostatnich czterech tygodniach ostatniego półrocza.

§. 6.

Postanowienie, według którego stopień doktora praw, uzyskany na uniwersytecie austriackim, ma taki sam skutek jak egzamina rządowe w zupełności złożone, pozostaje nadal w mocy tylko dla tych kandydatów, którzy w chwili, gdy ustawa niniejsza zaczęnie obowiązywać, już byli uzyskali stopień doktorski.

§. 7.

Minister oświecenia wyda na zasadzie postanowień powyższych, rozporządzenia określające porządek nauk i egzaminów prawno-politycznych.

§. 8.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od początku roku szkolnego 1894/95.

§. 9.

Od dnia, w którym ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie, tracą moc swoją wszystkie postanowienia zostające w sprzeczności z tą ustawą.

Dla tych uczniów, którzy nauki rozpoczęli już przed rzezonym terminem, wyda Minister oświecenia odpowiednie rozporządzenia przejściowe.

§. 10.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświecenia.

Wiedeń, dnia 20. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Gautsch r. w.